

(Евангеліа-та оставихъ както и они на Славенскій азъкъ) отъ послѣшно-то изданіе, съ намѣреніе, дано исполна брѣмь най-прѣвж-тѣхъ си свѣщенническѣхъ должности; и второ, да се възрадватъ и наши-ти единородни по просту въ Христѣ извратіа—Блзгаре, като прочитатъ съ вниманіе въ всякъ недѣленъ и праздниченъ (Господскы) день чиненно-то въ църквѣ Евангеліе; Така подобно—и млада-та Блзгарска Юность (ако подражаѣхъ и наши-ти учителя да имъ ѣжъ прѣдавать въ училища-та). Зачтото щѣтъ разумѣвать тогава не само реченны-ты, а и по всякадѣ изъ Евангеліе-то .

Приложихъ на край-книжкѣ-тѣхъ и разговоръ заради Христосъ — въскрьсе, и заради чь рвенны-ты айца . отъ кога и зачто гы употрѣбляваме по-великѣ—день? Та кснто и за тѣхъ жѣлають, нека ѣжъ прочитатъ, да гы узнають .

На това дѣло ма подебудневъ възпали и самый ни просвѣщеннѣйшій и ревностнѣйшій за просвѣщеніе народно Филипоградскій Митрополитъ Г. Г. ХРИСЛАНЪ; а за печатаніе-то най-голѣмъхъ Спомощникъ и прѣдстоатель ми быде пламеноревностнѣйшій на това Г. Г. ДИМИТРИКЪ К. М. Язъ на всякы спомощници, а най повече на тоа Божественный мажъ и на Братіа Г. Гешевци отъ всячко срдце самы благодаренъ, като видѣхъ трудца-си, че се издаде на свѣтъ . За което Богъ всякы тѣхъ да поживн!

3-го Января 1857-мо лѣто .

Смиренный свѣщенникъ

З. Г. Кыновъ,

въ единъ отъ Пловдивскы-ты Църкви .